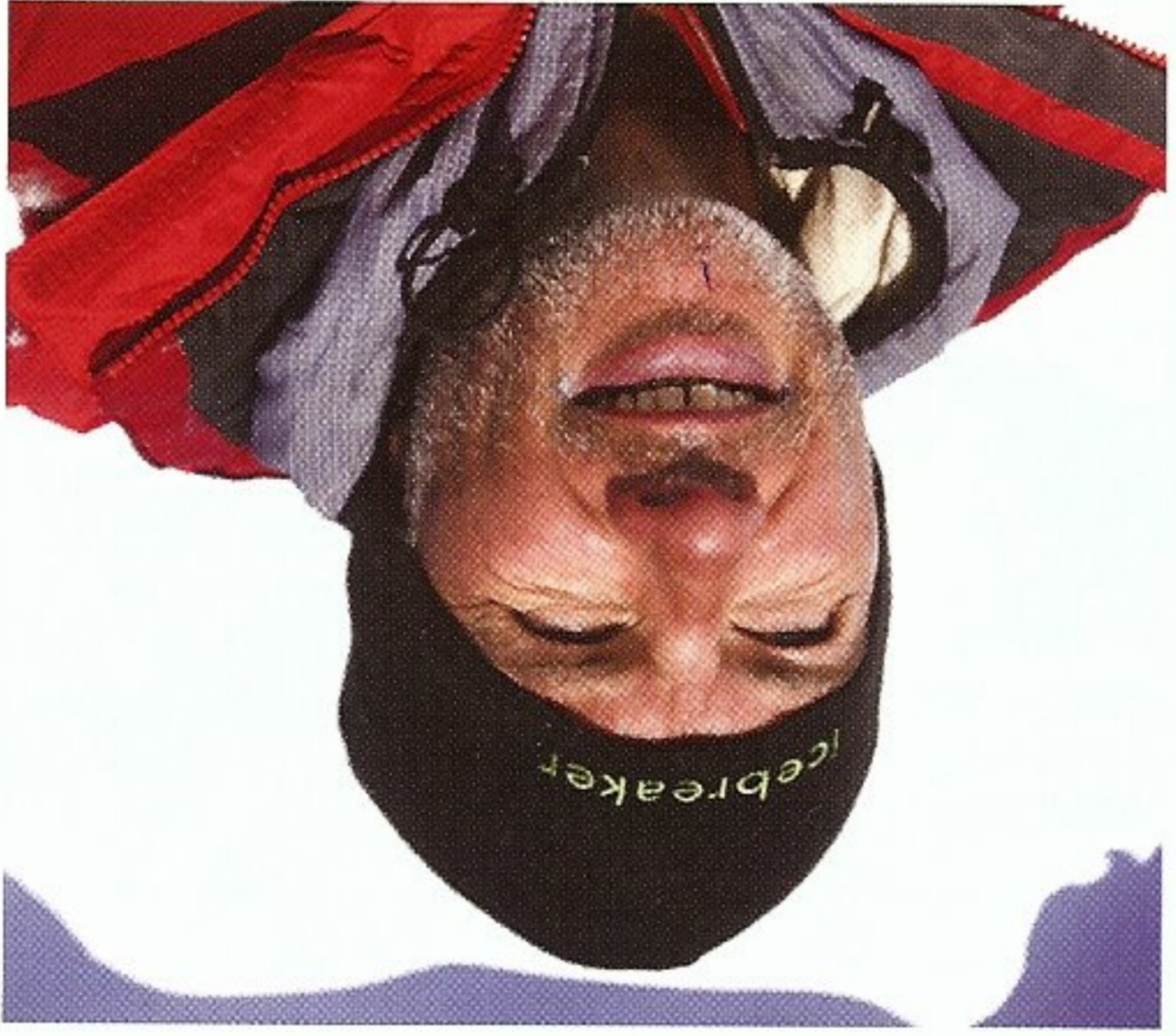

In januari bereikte Wilco van Rooijen (43) de top van de hoogste berg van Antarctica: Mount Vinson (4897 m). Daarmee voltooide de beroepsavontu-
 der zijn *seven summits*, de hoogste bergen van elk continent. Hij is niet de eerste Nederlander die dit presteerde, maar is wel de enige die de hoogste berg uit dit rijtje, de Mount Everest, geklimt zonder extra zuurstof. Bovendien bereikte Wilco de twee andere 'toppen' van de wereld op zijn kracht, namelijk de Noord- en de Zuidpool. Daarmee is Wilco momenteel de enige levende beroepsavonturier die dit heeft gepresteerd.
 De bent net terug van Antarctica. Tien jaar geleden was je daar ook. Wat is er veranderd?
 Veel. Vroeger kwam daar slechts een handjevol avonturiers die letterlijk grensverleggend bezig waren. Nu zijn er per seizoen misschien wel honderden mensen die gegidst naar de Zuidpool lopen om daar vervolgens met het vliegtuig te worden opgepikt. Dat is jammer, maar misschien ben ik wel een oude als ik dat zeg.
 Je hebt op de hoogste bergen ter wereld gestaan en bent in de verste uithoeken geweest. Waaraan heb je de beste herinnering?
 Wind het altijd interessant als zich tijdens een expeditie een situatie voordoet waarbij je als mens reukt. Dat is op de Noordpool, Zuidpool en op de Mount Everest gebeurd. Dat zijn momenten dat de controle dreigt te verliezen en alles op losse schroeven komt te staan. Als je er dan toch in slaagt het probleem met je team op te lossen, want je doet het nooit alleen, zijn dat momenten die je je leven lang nablijven en achteraf het meest waardevol zijn.
 Tijdens de beklimming in Antarctica, sterker nog, tijdens de beklimming in Antarctica zagde mijn teamgenoot Fokke van Velzen telkens er koude tenen. Ik had nergens last van. Het gemis in mijn tenen beperkt mij niet bij lopen en klimmen. Een wanneer het echt steil en technisch lastig wordt, mis ik het contact met de wand. Normaal voel aan je tenen dat je begint te glijden, dat merk ik nu

BEROEPSAVONTURIER WILCO VAN ROOIJEN VOLTOOIT 7 SUMMITS

"HET GEMIS VAN MIJN TENEN BEPERKT MIJ NIET BIJ LOPEN EN KLIMMEN."

niet meer. Daarom durf ik minder op mijn voeten te vertrouwen.
 In het buitenland kunnen beroepsavonturiers leven van het salaris dat ze van hun sponsors ontvangen, in Nederland is dat onmogelijk. Mijn hoofdinkomstenbron bestaat uit het geven van lezingen aan bedrijven. En ik probeer zo veel mogelijk rendement te halen uit expedities, zoals het schrijven van boeken. Daarnaast ben ik bezig met een bioscoopfilm over het K2-drama. Thuis ben ik bezig met de verbouwing van mijn boerderij, dat is ook een soort expeditie.
Wat kunnen mensen tijdens een lezing van jou leren?
 In een grensverleggende expeditie leer je in versneld

tempo een aantal levenslessen, waar je normaal gesproken een heel leven over doet. Bijvoorbeeld hoe je doelen moeten stellen, moet samenwerken of hoe je een negatieve spiraal kunt ombuigen in een positieve. Omdat ik deze punten ophang aan een doordringend verhaal waarbij het gaat om mensenlevens, maakt dit veel indruk. De belangrijkste les? Je bent als mens tot zoveel meer in staat!

Alles is al een keer gedaan. Zijn er nog wel uitdagingen?
 Ook al is alles misschien al eens gedaan, voor mij persoonlijk zijn er nog uitdagingen genoeg. Het maakt namelijk geen zaak uit of je de eerste of de honderdste bent, zolang je er zelf maar een uitdaging in ziet. Ik kan gemakkelijk een A4-tje vol schrijven met dingen die ik nog zou willen doen. Er bestaan nog steeds ontelbaar veel onbeklommen toppen.

Wat gaan we in de toekomst nog van je horen?
 In 2011 ga ik de Dam vand in Iran beklimmen en in 2012 keer ik terug naar Antarctica. Ditmaal om met een auto - gebouwd door studenten - op zonne-energie naar de Zuidpool te rijden. Primaire doelstelling is om de jeugd te inspireren om te kiezen voor duurzame energie en duurzaamheid in het algemeen. Secundaire doelstelling is aandacht vragen voor ons laatste ongerepte continent. Het verdrag dat Antarctica beschermd, loopt in 2048 af.

'Liever tien dagen leven als leeuw, dan honderd dagen als een schaaap, luidt jouw motto. Maar er komt een tijd dat ook jij een mak lammetje wordt. Wanneer gaat een beroepsavontuur met pensioen?
 Noot, wat mij betreft. Kijk naar Chris Bonington (Britse alpinist, red.). Toen hij inzag dat hij niet meer de hoogste en meest technische routes kon klimmen, is hij zich gaan focussen op het vormen van teams voor spraakmakende expedities. Zo'n rol zie ik mijzelf ook toebedeeld. Als ik zelf fysiek de jeugd niet meer de baas kan, ben ik realistisch genoeg om de echte topers te ondersteunen. Maar voorlopig ben ik nog te ambitieus en gedreven om zelf voor de top te gaan. De K2 is niet mijn laatste achtduizender!

Volg Wilco van Rooijen via twitter: www.twitter.com/wilcovanrooijen

NU OVERAL TE KOOP
www.bikeandtrekkingmagazine.nl

CONTACT MET

Tekst: Timo de Boer, Foto: www.teamwilco.nl